

Ara que ja ha passat la data del centenari, l'Ajuntament de Girona es mostra molt caut a l'hora de parlar d'una data d'obertura del Museu del Cinema, bàsicament per un problema de finançament. El projecte té un cost d'uns 400 milions que, segons la idea inicial, haurien d'aportar a parts iguals l'Ajuntament, la Diputació, el Departament de Cultura de la Generalitat i el Ministeri d'Obres Públiques. D'aquestes institucions, l'única que ha fet efectiva la seva aportació en el moment d'iniciar les obres és l'Ajuntament. El ministeri ja s'ha compromès a aportar-hi els seus 100 milions, i a l'hora de redactar aquestes línies el ministre Borrell acabava de dir a Girona que l'acompliment d'aquest compromís seria una de les darreres coses que faria en el seu càrrec en funcions. El president de la Diputació també ha expressat la seva voluntat de participar-hi, encara que no s'ha fixat la quantitat, almenys oficialment. I la participació del Departament de Cultura està per concretar, ja que depèn de les seves disponibilitats pressupostàries i de la llargament anunciada remodelació del Govern de la Generalitat.

Davant d'aquest panorama, el regidor de Cultura de l'Ajuntament, Joan Pluma, reconeix que quan es va plantejar el projecte del Museu del Cinema, l'Ajuntament va creure que la proximitat de la data del centenari serviria de catalitzador perquè totes les institucions s'hi sumessin de seguida. Al final, però, l'efemèride no va suscitar l'entusiasme esperat o, si més no, el possible entusiasme va topar amb les temudes dificultats pressupostàries. Tot i això, Joan Pluma espera que els convenis pendents es puguin concretar aviat, fet que permetrà, si més no, tancar el

[Pendent del finançament]

JOSEP MIR

calendari d'obres i saber de quin mal hem de morir. De moment, les obres s'han començat amb l'aportació municipal i, en paraules del regidor, «anirem fent en la mesura que tinguem diners». Fent una mica de previsió, si es van consolidant les altres aportacions, es podrien tenir les 3/4 parts del museu a punt a final d'aquest any: «Si tenim convenis per firmar no haurem d'aturar les obres, i si s'haguessin d'aturar tampoc no seria cap drama, perquè la primera fase és bàsicament de consolidació d'estructures. Ara, si podem, ho evitarem».

La construcció del Museu de Cinema de Girona semblava una magnífica aportació a la celebració del centenari de cinema, però vist des d'un altre angle, el projecte és massa important per vincular-lo només a una efemèride. Per això, Joan Pluma destaca que el museu «quadra molt bé en el discurs museogràfic de la ciutat» i el fet que «una magnífica col·lecció que era privada passarà a ser de tots els ciutadans». Aquest objectiu patrimonial és una de les raons que va motivar l'Ajuntament a tirar endavant el projecte, però no l'única. Hi ha

també el fet que sigui un museu de caire científic-tècnic, que permet explicar els processos físics i tecnològics de la societat, i la relació amb el cinema, «un discurs absolutament universal amb un llenguatge i una tècnica entesos per tothom», entès no només com a exhibició, sinó també «per explicar com la imatge s'ha posat en moviment».

Amb el museu, l'Ajuntament pretén afegir també un element positiu «a una ciutat que vol ser atractiva per a altres poblacions» i va més enllà volent fer de Girona «un punt de referència vinculat a la cinematografia». Ara bé, perquè això sigui possible el museu ha de ser el centre de confluència de les iniciatives sobre cinema que es generin al seu voltant i de difusor «dels aspectes del cinema que fins ara no es recollien a la ciutat o al seu entorn», segons el regidor.

Com a idea del que pot ser l'activitat que es generarà al voltant del Museu del Cinema en el futur cal recordar l'experiència recent de la celebració del centenari a Girona. Durant uns mesos, totes les iniciatives sobre cinema que

es van fer a la ciutat, comptant les que ja es feien en anys anteriors i les que es van organitzar expressament, es van aplegar sota el lema del centenari. Tot i que aparentment el centenari va semblar una excusa per aplegar activitats disperses que potser s'haurien fet igualment, la creació d'una comissió amb la participació de les institucions, empreses, associacions i entitats de Girona vinculades al cinema i a la cultura en general va servir per iniciar un diàleg que hauria de tenir continuïtat. En el sí de la comissió, l'Ajuntament, la Diputació, la Generalitat, les empreses exhibidores, el Col·lectiu de Crítics de Cinema, l'associació Cinètic i la Universitat de Girona van treballar conjuntament per coordinar un calendari d'activitats que va saber combinar l'èxit popular amb l'interès científic. Joan Pluma creu que «la ciutat ha demostrat que tenia ganes de celebrar el centenari i ho hem fet tots. A més, els pobles també han fet seva la dinàmica que s'ha creat, i si en algun lloc de Catalunya s'ha celebrat el centenari del cinema ha estat a les comarques gironines». Més endavant, amb el museu funcionant, «la gent que ha treballat en la celebració del centenari ha de veure com definir col·lectivament un futur en torn al cinema. Respecte al museu, aquest pot ser un exercici molt col·lectiu, i l'Ajuntament com a institució creu que pot tenir companys de viatge». La manera com s'ha celebrat el centenari a Girona ha de ser «la ròtula que ha d'ajudar a engranar els esforços». I si la data d'inauguració del museu s'allunya gaire del desembre del 95, tampoc no ha d'amoïnar ningú. Al cap i a la fi, el cinema va arribar a Catalunya el 1896. I a Girona, el 1897.

Josep Mir

